

РЕШЕНИЕ № 179

гр.Перник, 26.10.2010 г.

В И М Е Т О Н А НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на седми октомври две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 256/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215,ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на **Е.С.М.,*****, срещу заповед №ДК-02-П-К-19/21.04.2010 г. на Началник сектор Перник при РДНСК-Югозападен район. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, постановена при съществени нарушения на материал но-правни и процесуално-правни норми, Фактите по преписката са необективно и тенденциозно възприети, което е довело до неправилни констатации в обжалваната заповед.

Ответникът по жалбата - Началникът на сектор Перник при РДНСК-Югозападен район, оспорва жалбата, намира същата за не основателна и моли административният акт да бъде потвърден. Излага мотиви, че безспорно е установен незаконен строеж по смисъла на ЗУТ, а в протеклото производство по чл. 225 от ЗУТ не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да са основание за отмяна на акта.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Обжалва се заповед №ДК-02-П-К-19/21.04.2010 г. на Началник сектор Перник при РДНСК - Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ "Масивна ограда" находяща се в УПИ VI-177, кв.41а, по плана на с. Ноевци, общ.Брезник. Имота е собственост на Е.С.М., съгласно нотариален акт №2,т.1, дело № 3/2000 г. и нотариален акт №89, т.1, рег. №374, дело №94/2001 г. Собственикът е и възложител на строителството, като оградата е изпълнена през 2001 г. С административния акт е разпоредено частично премахване на незаконния строеж, в частта по уличната регулационна линия с улица с о.т. 145а-147 до разрешената със строително разрешение №18/11.10.2001 г. и изцяло премахване на изграденото в улица с о.т. 147а -143.

Заповедта е издадена след извършена съвместна проверка на място от служители на сектор Перник при РДНСК Югозападен район и Община Брезник. Констатациите са оформени в съставените констативни актове №Б 120/09-5 от 06.01.2010 г. и №Б 120/09-6 от 06.01.2010 г. Съставен е и констативен протокол № Б120/09-5-1 от 14.01.2010 г. Според описаното в тях в УПИ VI-177, кв.41а с.Ноевци, е извършено незаконно строителство представляващо: масивна ограда в частта по уличната регулационна линия с улица с о.т. 145а-147 и в улица с о.т. 147а-143.

При така установените факти по делото от правна страна съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по

същество е неоснователна по следните съображения:

Контролът за законосъобразност върху процесната заповед изисква преценка за наличие на предпоставките визирани в чл.225 ал.1 във връзка с чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ, на което правно основание е издадена заповедта т.е. дали е налице безспорно установен незаконен строеж подлежащ на събаряне.

В административното производство е установено извършване на строителство в нарушение на строително разрешение №18/11.10.2001 г., издадено от Главния архитект на Община Брезник и в несъответствие с регулационния и застроителен план на с. Ноевци. Не е съставян и протокол за строителна линия и ниво съгласно писмо изх.№11-00-247 от 17.09.2010 на Кмета на Община Брезник, представено в съдебното производство.

Констатациите на административния орган се потвърждават от изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза. Вещото лице е констатирало, че строежът представлява плътна ограда от камък и бетон с дължина 50м. и дебелина 0.30 м. Височината е от 1м до 1.70 м в различните участъци на оградата. Не е изпълнено издаденото строително разрешение, а оградата е изпълнена с височина повече от 0.60 м.

За извършения от жалбоподателя строеж в собствения му имот не са представени необходимите строителни книжа по смисъла на §5, т.36 от ДР на ЗУТ, а именно: одобрени проекти, протокол за откриване на строителна площадка и протокол за строителна линия и ниво. Те не са депозирани пред административния орган, както и не са приложени при разглеждането на съдебния спор от решаващия състав.

При служебната проверка, независимо, че и в жалбата се правят оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения съдът не намира наличието на такива. Производството пред административния орган е било с участието на жалбоподателя. Констативните актове са му връчени и е имал възможност да ангажира доказателства относно законността на осъществения строеж. Не са противопоставени от страна на жалбоподателя каквито и да било аргументи лишавачи действията на административния орган от правно основание.

Административният акт е издаден от орган, който има материална и териториална компетентност, да постановява премахване на незаконни строежи или части от тях и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Безспорно е установен строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, изграден в отклонение от издаденото строително разрешение и при нарушаване изискванията на регулационния и застроителен план на с.Ноевци. От събраните доказателства по делото е видно, че оградата е построена в нарушение на разпоредбите на ЗУТ, относно осъществяването на строителство, явява незаконна, не подлежи на узаконяване и следва да се премахне по реда на чл. 225 от ЗУТ.

По изложените съображения, съдът намира, оспорваната заповед за законосъобразна. Не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

При осъщественията преценка относно законосъобразността на административния акт, решаващият състав констатира, че е издаден от компетентен орган, в съответната форма, спазени са процесуално правните и материално правните разпоредби по издаването му и е съобразен с целта на закона.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни, а атакуваната заповед като обоснована и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноси от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.С.М. ***, против заповед № ДК-02-ПК-19 от 21.04.2010 г. на Началник сектор Перник при РДНСК-Югозападен район.

ОСЪЖДА Е.С.М., с ЕГН*****,*** да заплати на Сектор Перник при РДНСК-Югозападен район сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: /п/